

NOVOTNY TIHAMÉR GYŰJTEMÉNYE

Művészeti gyűjtemények

FESTMÉNYEK, SZOBROK, GRAFIKÁK – válogatás

Megnyitó: 2014. március 5., szerda, 18 óra

Bemutatója: Novotny Tihamér művészettörténész

Kiállító művészek:

Ady József • Aknay János • Bács Emese • Bartl József • Bartus Ferenc • BORGÓ György Csaba • Dréher János • Elekes Károly • Gáll Ádám • Gubis Mihály • Gvárdián Ferenc • Győrfy Sándor • Haász István • Heinecke, Uta • K. Kovács Imre • Katz András • Kéri Mihály • Kis-Tóth Ferenc • Kling József • Kovács László • Kőrösi Papp Kálmán • Krizbai Sándor • Magyar Márton • Nagy Imre Gyula • Novotny Béla • Ocskay László • Regős István • Serényi H. Zsigmond • Sz. Varga Ágnes Kabó • Szécsi Katalin Zs. • Szemadám György • Varga-Welther Júlia • Véssey Gábor • Vinczeffy László • Welther, Kurt • Wrobel Péter

2014. március 5–27.

K. Kovács Imre: *Kísérlet*, 1978, olaj, farost

Varga-Weilther Júlia: *Lélegzet*, 1989, vegyes technika

Nem vagyok gyűjtő. Legalábbis a szó klasszikus értelmében nem tartom magamat annak. Még csak szenvedélyem sincs erre. Ennek ellenére szeretem a műalkotásokat. Egyszerűen jó érzéssel tölt el emlékkeltő, inspiratív jelenlétük. Foglalkozási „ártalom”? Ez már inkább! Ha belegondolok, mindig is lekötötték a figyelmemet a tárgyak, fotók, képek és festmények. Gyermek- és kamaszkoromban belső vagy külső sugallattól „tüzet kapva” néha magam is rajzolgattam, faragtam. Eredendően hallgató ember lévén, tetszett nekem, hogy ilyenkor nem kell beszélni. Amúgy is sokat fantáziáltam, csapongtam, szárnyaltam, röpdöstem szabadon. A fejembe zártan utaztam-lebegtem a képzelődéseim varázsszőnyegén. Vagy az érzéseim és érzelmeim csipkebokrába húzódva örömködtem, fájtam és remegtem, mint egy láthatatlanná vált néma énekesmadár. Később fiatalemberként, majd felnőtt fejjel, az egyetemi tanulmányaim alatt és után – nem utolsósorban feleségem, Lovász Erzsébet hatására, aki festőművész – már egyre többet foglalkoztatott az a kérdés, hogy az álmoknak és a vizuális jelenségeknek, illetve a kézműves termékeknek és alkotásoknak egyáltalán létezik-e leírhatósága, megszólaltathatósága vagy tolmácsolhatósága.

A körültekintően pontos és szigorú vagy az esszéisztikus értelmezési lehetőségen túl ki is alakítottam magamnak egy másik, egy személyre szabottabban autonóm műfajt, amelynek meghatározására a „*sorsfürkésző írott azonosulási kísérletek a képzőművészet világából*” című tekervényesen hosszú fogalmi körüljárást alkottam meg. Így vontam én háromfókuszú oszcilláló vonzaskörömbbe a műalkotásokat. Vagy fordítva is mondhatnám: Ők tettek engem

hárompólusúvá, hogy minél teljesebben megfejthessem, letapogathassam, „kihallgathassam” és „kihangosíthassam” rejtőzködő természetüket.

Történezből művészeti íróvá átvedlett ügyszerető szolgálai vagy teremtő minőségemben tehát rengeteg műtárggyal kerültem kapcsolatba, és igen sok művésszel ismerkedtem meg pályám során. Az alkotások e tevékenységem okán mindig a művészek „gondolataként”, hálájaként, elismeréseként, önkéntes adományaként, esetleg „fizetségeként” – a szeretet tisztelgő gesztusából – kerültek hozzám. Nyugodtan mondhatom: sohasem kérésre vagy „sarcra”.

Ebből kifolyólag ez a műtárgyanyag inkább nevezhető szerencsés konglomerátumnak, mint módszeres válogatás eredményének, bár néha nekem is volt némi választási lehetőségem. Ilyen értelemben tehát ez a „gyűjtemény” nem is igazán tartható gyűjteménynek. És minden bizonnyal ennél sokkal jelentősebbek is vannak, alakulnak, halmozódnak más szakmabeli „rokonaimnál”, sőt művészeknél is. Ezért tekintünk inkább az enyémet egy olyan sors- vagy véletlenszerű kapcsolati háló „fogásának”, amelynek nincsenek se „tudományosságot” idéző, se tendenciózusságot tükröző, se céltudatosságot feltételező szempontjai. Ellenben vannak vonatkozó álmaj, dokumentálható eseményei, máig tartó barátságai, rögzíthető emlékképei, művészettörténeté nemesedő mozzanatai, meghökkentő gyöngyszemei és kiemelkedő esztétikai értékei.

Novotny Tihamér

Aknay János: Órangyal, 2012, akril, vászon, rétegelt lemez

Kís-Tóth Ferenc: *Kunsági táj*, 2012, vegyes technika, deszka

Gyórfy Sándor: *Diagonális No. 16.*, 2012, akril, vászon